

Leder, 29. september 2015: Putin har netop demonstreret princippet om flanken

“Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand” – Vladimir Putin i De forenede Nationer.

Indenfor, udenfor og i stor afstand fra FN på Manhattans østside var det i dag åbenlyst, at den russiske præsident Vladimir Putin er i færd med at ændre den strategiske form af verdensbegivenhederne, og også har betydelig støtte blandt amerikanere for en reel, international koalition til bekæmpelse af terrorisme.

Putins tale i FN, hvor han forsvarede denne organisations charter, der havde Franklin Roosevelt som sin oprindelse, var ligefrem og effektiv. Han sagde, at der var blevet skabt en terrorisme, der hastigt bredte sig, og skabt forarmelse og tab af respekt for livet i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasiens, gennem krige for regimeskift, eller »demokrati-krige«, der krænker dette FN-charter og international lov, og at denne ødelæggelse ville brede sig, indtil den blev standset.

»Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand.«

Et heldags demonstrationsmøde uden for FN med 40 aktivister fra LaRouchePAC oplevede en usædvanlig modtagelighed for sit banner-budskab: »Obama: Hjælp verdensfreden. Gå af.« Den totalt falske krig, som Obamas »60-nationer stor koalition« angiveligt skulle udkæmpe imod ISIS-terroristerne, er gået ned til at være et par luftangreb om dagen, mens tilfangetagne amerikanske våben og USA's »allieredes« støtte til ISIS/al-Qaeda har fået terroristernes kamprækker til at svulme op til 30.000 alene i Syrien og Irak.

Som »ud af den blå luft« er en ny koalition, der rent faktisk vil bekæmpe terroristerne, imidlertid hastigt ved at vokse frem omkring Putins russiske initiativ ind i Syrien, med støtte fra Kina. Også hen over Europa, såvel som i Mellemøsten, fejer der et skift med hensyn til accept af dette initiativ.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche blev af medier bedt om at kommentere Putins 2 timer lange CBS-interview. Under diskussioner med **LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi mandag** sagde LaRouche, at der er ved at fremkomme et fundamentalt skift, som er revolutionært, i den politiske strategi. Wall Street kollapser også. Verden vil snart repræsentere noget andet for menneskeheden, sagde han. Og dette i en periode, hvor man ikke længere tror på opdagelsen af fundamentalt nye principper – fysiske, økonomiske eller politiske!

Putin, sagde han, har netop demonstreret princippet om flanken – imod et afgørende punkt for den totale fiasko for Obamas politik, og har kastet Obamas Hvide Hus ud i forvirring og vrede.

I mellemtiden bekendtgjorde Kinas præsident Xi endnu en forpligtelse til 100 mia. dollars, gennem FN, til international infrastrukturudvikling. Kinas »win-win«-politik, eller konfucianske politik for økonomisk udvikling, er en integreret del af det globale skift, der er i gang.

Obamas mest effektive bidrag hertil? Gå af.

Leder, 28. september 2015: Krig eller fred står på spil i Manhattan i dag

I dag, mandag den 28. sept., er en afgørende mærkedag i historien, med den russiske præsident Vladimir Putin, der kommer til Manhattan for at fremlægge sin flankemanøvre imod præsident Obama og hans herrer i London og på Wall Street. Det er et opgør mellem kreativitet og sindssyge, mellem global udvikling og global disintegration; mellem krig og fred. Putin er allerede begyndt at deployere ekstensivt militærudstyr i Syrien, på anmodning fra den legitime, syriske regering under præsident Assad. Som han sagde til Charlie Rose i et interview, der skal sendes i afsnit mellem søndag nat og tirsdag, så er han forpligtende engageret til at forsvare denne legitime regering, eftersom »alle andre handlinger i modsat retning« ville skabe en katastrofe, »som vi nu ser det« i Libyen. Han påpegede, at denne deployering var helt i overensstemmelse med international lov, ulig tilsvarende deployeringer fra præsident Obamas side, hvis

»levering af militær støtte til illegale strukturer er i modstrid med principperne i moderne, international lov og De forenede Nationers Charter«.

Der er panik i Det Hvide Hus under Obamas forberedelser til at mødes privat med Putin, efter at de begge taler til Generalforsamlingen i dag. En afvisning af Putins forslag om en international koalition mellem nationer for at beskytte den suveræne stat Syrien, og verden, mod det barbariske ISIS, vil afsløre Obama som en åbenlys støtte af præcis disse terroristnetværk – nøjagtig som general Michael Flynn, den tidligere chef for det amerikanske Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), sagde den 31. juli til Al Jazeera, hvor han anklagede Obama for »bevidst« at støtte al-

Qaeda for at opnå et regimeskift i Libyen og Irak.

TASS rapporterede søndag, at Irak, Iran, Syrien og Rusland allerede har etableret et center i Bagdad for koordinering af efterretninger og operationer imod ISIS, og som skal ledes af repræsentanter for disse nationers generalstabe. Vil Obama modsætte sig denne indsats?

Præsident Xi Jinping sendte yderligere chokbølger gennem FN i lørdags, hvor han fremlagde kinesiske planer om yderligere flere store udviklingsprojekter i hele verden, med en alvorlig kritik af den eksisterende politik, hvor der kun gives hjælp til de lande, der lydigt følger de vestlige magters ordre. Kina, sagde han, vil, i sine udviklingsprojekter, sætte »retfærdighed over interesser«.

Og den tredje leder af Rusland-Kina-Indien-trekanten, der anfører BRIKS-nationerne i skabelsen af et nyt paradigme for fred gennem udvikling, sprængte hul i den grønne fascistdagsordens planer om at bruge svindelen med global opvarmning til at nedlukke udvikling over hele verden. Den indiske premierminister Narendra Modi sagde til FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, at der bestod et »tillidsunderskud« over for de udviklede lande, der bruger klimaspørgsmålet til at afholde udviklingslandene fra at forbedre deres befolkningers levestandard, under påskuddet om kontrol af CO₂-udledning. Det var Indien og Kina, der førte an i den heldige afvisning af tvungen nedbringelse af CO₂, og som ødelagde Klimakonferencen i København i 2009, »COP15«, og det er sandsynligt, at vi kan vente det samme ved »COP21«, Klimakonferencen i Paris i december måned.

EIR's nye Specialrapport, *Skræmmekampagne om 'Global Opvarmning' er Befolkningsreduktion, ikke Videnskab[1]*, må læses og distribueres for at sikre netop et sådant resultat.

I lørdags blev **Lyndon LaRouche**, under en konference i **Manhattan**, spurgt, hvilken fremgangsmåde, man skulle anvende

for at mobilisere folk på et tidspunkt, hvor faren, som nu, er så alvorlig. Han svar var, i uddrag:

»Obama var på randen af at lancere en atomkrig fra selve USA. Det var, hvad han var helliget til. Og Putin blokerede det! Hvordan blokerede han det? Han gik over til en anden kæde og ændrede spørgsmålet og kom ind i et helt område, som ikke var det europæiske område i den almindelige forstand. Og hele dette område, fra Tyskland, og fra andre dele af Europa, begyndte at respondere til det, Putin havde gjort!

Pointen er derfor, at vi på alle punkter altid må søge menneskehedens fremskridt, i den forstand, at vi søger efter menneskelig udødelighed i de mennesker, der vil tage vores plads, når de skal tage vores plads, ud fra den antagelse, at de vil være i stand til, som en gruppe mennesker, som et samfund, at skabe evnen til ægte menneskelighed i fremtiden, eller i nutiden og ind i fremtiden.

Og det er denne optimisme, der giver folk inspiration til at hellige deres liv til det, der ligger forude, selv, hvis de skulle stå over for en trussel om døden. Og de inspireres af den kendsgerning, at de har folk, der bidrager til udviklingen af en mere fremskreden grad af udvikling af samfundet, end de nogen sinde tidligere har kendt.«

Titelbillede: St. Georg dragedræberen

[1] Se: [Rapport fra pressekonferencen i anledning af rapportens udgivelse](#)

Samt også: [Introduktion til EIR's rapport v/Helga Zepp-LaRouche, »Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur«](#)

Leder: USA: Nu har vi mulighed for at bringe Forfatningen tilbage

25. september 2015 – Lyndon LaRouche sagde i går, at vi må benytte FN's Generalforsamling til at bringe USA tilbage til sin Forfatning. Det vil sige, at vi må bruge de kalejdoskopiske skift – til det bedre – i nationernes politik og relationerne imellem dem, som blev udløst af Vladimir Putins overraskelsesmanøvre ind i Syrien, til at lukke Wall Street ned og smide Barack Obama ud af embedet. Siden Putins overraskelsestræk er den tyske regering vendt på en tallerken mht. spørgsmålet om flygtningene, der trænges i Europa. Kansler Merkel besluttede at gå ud med en velkomst af flygtningene og skaffe dem uddannelse og jobs i stedet for at forsøge at smide dem ud.

Men LaRouches analyse indbefattede, at det tyske politiske skift ikke vil være begrænset til flygtningespørgsmålet – at det ville være langt mere generelt. Og det har allerede vist sig at være sandt. I går, blot en dag efter en telefonsamtale med Obama, **trodsede kansler Merkel åbenlyst hans politik**, da hun under en pressekonference meddelte, at krisen i Syrien må forhandles med Bashar Assad, og ligeledes med Iran og Rusland. I dag støttede begge de to tyske regeringskoalitionspartneres parlamentariske gruppeledere fra CDU og SPD hende.

Dernæst var Obama, under ekstremt pres, i dag tvunget til at gå med til et møde mandag med Ruslands præsident Putin – et møde, der vil blive meget risikabelt for Obama, fordi Putin ser lige tværs igennem ham og har alle kortene på hånden.

Men husk, at LaRouche har understreget den pointe, at Obama ikke vil gå stille – tværtimod, hans impuls vil være at begynde en krig snarere end indrømme, at hans tid endelig er omme. Da Obama f.eks. bemyndigede forsvarsminister Carter til for første gang at tale med sin russiske modpart Shoigu den 18. sept., blev det meddelt, at formålet var »dekonflikation« – at forsøge at sikre, at amerikanske og russiske styrker ikke ved et uheld ville begynde at beskyde hinanden i Syrien. Ikke så hurtigt! Den 22. sept. sagde Pentagon, naturligvis efter en indgriben fra Obama, at Carter IKKE har planer om at diskutere dekonflikation, før Rusland ændrer sin støtte til Syriens valgte præsident, Bashar Assad!

De naive ville sige, at Obama værdsætter regimeskift højere end amerikanske soldaters liv, men LaRouche har mere præcist observeret, at Obama simpelt hen elsker at dræbe, og længes efter at dræbe på en langt større skala nu, hvor han er trængt op i en krog – hele vejen til en atomkrig. I et lignende træk fra Obamas side har magasinet *Foreign Policy* rapporteret, at USA i hemmelighed har nedlagt veto mod en russisk resolution i FN's Sikkerhedsråd, der opfordrede til en bredere og effektiv koalition imod ISIS, selv efter, at Rusland inkluderede ændringer, der tilfredsstillede andre lande.

Hvis nogle blandt vort folk, efter to valgperioder med Obama, ikke længere erkender ham for at være den dræber, han er, så skyldes det ikke, at Obama har forandret sig til det bedre, men derimod den degeneration, som hele vores kultur har lidt under, under hans misregimente. Obama er en masse-morder, ligesom hans indonesiske stedfader Lolo Soetoro. Den seneste runde med degeneration under Tåbelige Bush og dernæst den endnu værre Obama bør minde os om en tidligere runde, der begyndte med forsøget på at myrde Ronald Reagan, for hånden af en person med tilknytning til H.W. Bush, kort tid efter Reagans indsættelse, og som sluttede med Bill Clintons ydmygelse og degradering, kort før hans anden valgperiode sluttede.

Amerikanere, der var blevet voksne før eller under perioden i 1960'erne efter JFK's mord, husker med al tydelighed den totale forandring, vort land gennemgik som følge af rock-narko-sex-modkulturen. Men der er langt færre mennesker, der erkender denne efterfølgende runde af degeneration.

Inden for disse rammer har LaRouche understreget det forfald, som har fundet sted i USA's Senat, der er efterladt uden nogen intellektuel eller moralsk dybde.

Den større sammenhæng, i hvilken man skal se denne forfaldsrunde, er det generelle forfald i det tyvende århundrede, forud for hvilket forfald kansler Bismarck blev afsat af den Britiske Krone i 1890, der umiddelbart efterfulgtes af det politiske mord på præsident William McKinley i 1901.[1] McKinley havde en politik for verdensfred – en politik for harmoni blandt nationer, ligesom den politik, Kina i dag forfølger, som FDR forfulgte med sin plan om FN, og som den politik, Lyndon LaRouche fremlagde i sin Manhattan-dialog fra 19. september.[2] McKinleys præsidentskab skal ses som en fortsættelse af Ulysses Grants militære lederskab, hans præsidentskab og hans indsats efter sit præsidentskab. Grant var igen en fortsættelse af Abraham Lincoln.

Det er velkendt, hvem det var, der myrdede McKinley; det var den samme magt, der myrdede Lincoln, og den samme, der intrigerede for at få Bismarck afskediget.[3]

Nu, mere end et århundrede senere, har vi det privilegium at befinde os i den position, som vi har – en position, der er vundet gennem Lyndon og Helga LaRouches indsats, og dem, der hjalp dem. Vi har det privilegium at genoprette Den amerikanske Forfatning ved at nedlukke Wall Street, og bortvise Obama fra embedet – med hjælp fra det, der finder sted på De forenede Nationers Generalforsamling på Manhattan.

[1] Se: Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord, Tema-artikel,

[2] Se: <https://www.youtube.com/watch?v=63PgCpj8jPY>

[3] Se: Afsættelsen af Bismarck og starten til Første Verdenskrig, Tema-artikel

---

Leder: USA: Fokus på Manhattan, mens Obama truer med Verdenskrig

24. september 2015 – Tyngdepunktet for verdensanliggender ligger på Manhattan i denne og næste uge, hvor verdens ledere ankommer til FN's Generalforsamling, og præsident Obama har til hensigt at bruge lejligheden til at fremme krig. Mandag, den 28. sept. vil Obama, den russiske præsident Putin, den kinesiske præsident Xi Jinping, den franske præsident Hollande og den iranske præsident Rouhani tale til FN's Generalforsamling. Ulig de fleste FN-generalforsamlinger vil begivenhederne i år være af historisk karakter, idet spørgsmål om krig og fred vil være på bordet.

Den russiske præsident Putin har præsenteret Obama for et *fait accompli* med de intense, russiske, militære deployeringer til Syrien. Den russiske deployering har foregrebet Obamas planer om at alliere sig med Tyrkiet og Saudi Arabien og etablere en flyveforbudszone i det nordlige Syrien, som vil gavne jihadisterne og tilsigter at vælte Assad-regeringen og skabe et salafist-tilflugtssted på Middelhavets østkyst. Det er nu taget af bordet som resultat af Putins modige og rettidige handlinger. Ud over deployeringen af mindst to eskadriller russiske MIG-kampfly til Latakia-området, er russiske ingeniører nu ankommet til flådehavnen i Tartus for at udvide faciliteterne til at kunne modtage større, russiske krigsskibe

og forsyningskibe. Putin har også sat en stopper for Israels dominans over syrisk luftrum og har i mandags meget ligefremt fortalt den israelske premierminister Netanyahu, at Rusland ikke vil tillade israelske fly frit at angribe Hezbollah-konvojer inde på syrisk territorium.

De russiske træk tvang Obama til at tillade sin forsvarsminister Ashton Carter at etablere en kontaktkanal direkte mellem USA's og Ruslands militær. Amerikanske efterretningskilder rapporterer, at russiske overvågningsdroner allerede opererer over syrisk territorium, hvor USA også har været aktiv. En vis, begrænset grad af »dekonfliktion«-kontakt – altså aftaler om forholdsregler, der skal mindske risikoen for uheld og fejlregninger i nærkontakt mellem de to militærstyrker, som dermed på farlig vis ville optrappe spændingerne – er allerede blevet etableret på jorden, og nogle fornuftige kredse i det amerikanske militær går ind for russisk-amerikansk udveksling af efterretninger og eventuelle, koordinerede operationer imod Islamisk Stat og andre jihadister.

Obama vil imidlertid aldrig acceptere en sådan fornuftig politik. Han er fanatisk indstillet på en konfrontation med Rusland, og man kan forvente, at han vil foretage en eller anden irrationel handling i New York City (et russisk forslag om et Obama-Putin-topmøde på tomandshånd er endnu ikke blevet besvaret af Det Hvide Hus) for at optrappe konfrontationen, snarere end at tage imod de russiske tilbud om reelt samarbejde for at bekæmpe terrorister.

Lyndon LaRouche understregede i denne uge, at den største fare i den aktuelle situation er, at ledende embedsmænd i Washington, inklusive ledende medlemmer af det amerikanske Senat, har blokeret sandheden om Obamas narcissisme og had til Putin ude. De begår den fejl ikke at se den umiddelbare fare for, at Obama begår en sindssyg provokation over for Rusland, selv om alle tegn herpå er til stede.

Obama har godkendt deployeringen af en ny generation af atomvåben til Europa. B61-12 er nominelt et taktisk atomvåben, men opgraderingerne giver det en større præcision, og de kan lanceres fra 'snigende' (stealth) bombefly, der kan nå russiske grænser. Tysklands nationale TV-netværk har vist en dokumentar, der viser, at Obamas politik udvisker linjerne mellem konventionel og atomar krigsførelse og i høj grad øger faren for en udslettelseskrig med Rusland. Efter planen skal Tyskland modtage 20 af de nye B61-12 atomvåben, og senere i år vil kampfly i det tyske Luftwaffe begynde at blive ombygget, således, at de kan lancere disse atomspræghoveder – under ordrer fra USA.

General David Petraeus, er nu er militærrådgiver til Obama, havde foretræde for Senatskomiteen for Væbnede Tjenester i begyndelsen af denne uge for at promovere ideen om, at USA skulle lancere en bombekampagne mod de Syriske Luftstyrker. Han har for nylig opfordret til en alliance mellem USA og Nusra Front, den officielle al-Qaeda-aflægger i Syrien.

Forud for sit topmøde i Det Hvide Hus med den kinesiske præsident Xi Jinping har Obama udsendt sin handelsminister, Penny Pritzker, til Seattle for at intimidere amerikanske foretagende-ledere, der skal mødes med den kinesiske præsident, til at angribe Kina for unfair handelsmetoder. Pritzker har lyttet med i private samtaler mellem Xi og de amerikanske forretningsfolk – for at sikre, at amerikanerne overholder Obamas hårde linje.

Denne form for galskab fra Obamas side er ikke ny. Så tidligt som i april 2009 havde LaRouche i en international webcast advaret om Obamas alvorlige narcissisme, og flere måneder senere krævet, at Obama blev fjernet, før han sprængte hele verden i luften, gennem påkaldelsen af bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg. Seks år senere kan disse advarslers korrekthed ikke drages i tvivl.

Det, der er anderledes nu, er imidlertid, at verden befinder

sig på randen af generel krig og total disintegration af det transatlantiske finanssystem. Begge disse begivenheder kunne forekomme, hvornår det skal være, og den eneste fornuftige måde at forhindre det på er at fjerne Obama fra embedet.

De begivenheder, der finder sted hen over de næste par uger i New York City, stiller amerikanske såvel som globale ledere over for en udfordring. Så længe, Obama fortsat sidder i embedet, vil menneskeheden fortsat være i fare.

Leder: Lyndon LaRouche: Fire vigtige svar til en russisk journalist

23. september 2015,

Spørgsmål 1: Europa konfronteres nu med en enorm flygtningekrise. I hvilken grad kan den skade EU's økonomi? Er integrationen af EU nu reelt truet?

***LaRouche:** Spørgsmålet om udsigten til en »enorm flygtningekrise« er faktisk ikke en nødvendig overvejelse på nuværende tidspunkt. Det repræsenterer ikke desto mindre et spørgsmål om en, på nuværende tidspunkt, dødbringende risiko på intet mindre end global skala; en risiko, der på nuværende tidspunkt stadig er meget alvorlig, og som snarest må besejres. Det ville i det væsentlige, som princip, blive besejret, hvis det nuværende USA blev befriet fra den arv, der består i Det britiske Imperiums nuværende, traditionelle, stadig truende greb om Amerikas Forenede Stater.*

Der har været et afgørende vigtigt mindretal af nyttige ledere

af USA, på trods af den relativt større grad af uslinge, der rent faktisk har bestredet dette embede. Det skal indrømmes, at den aktuelle risiko fortsat virkelig er stor; men der findes ikke noget aktuelt alternativ med undtagelse af de aktuelt håbefulde muligheder for, at en stor fred nu skal være fremherskende.

Spørgsmål 2: Europa bærer tabene pga. dets sanktionspolitik mod Rusland. Mener De, at EU bør revidere denne politik, i betragtning af flygtningesituationen?

***LaRouche:** Der har for nylig været to bemærkelsesværdige forandringer i visse europæiske sektorer, der især har bestået i den samstemmende indsats mellem Tyskland og ledende elementer inden for Eurasiens grænser, og implicit andre. De aktuelt anstrengende vilkår, der påvirker Ruslands og dets relevante naboers økonomier, kan, og må, løses på en virksomhedsfuld måde, uanset hvor vanskeligt det måtte være på kort sigt.*

Spørgsmål 3: Med hensyn til svækkelsen af rublen, hvad mener De er årsagen til det? Ønsker Vesten at svække den russiske økonomi ved at gennemtvinge nye sanktioner?

***LaRouche:** Der er naturligvis en rigelig forsyning af dem, der ønsker at »svække den russiske økonomi«. Snart vil sammenbrudskrisen i den transatlantiske økonomi blive skubbet ud i diverse, selvstændige, generelle økonomiske sammenbrudskriser. Nu, Wall Street, for eksempel.*

Spørgsmål 4: Hvordan mener De, at den russiske økonomi kan overvinde denne krise og undgå en negativ virkning af Vestens politik over for Rusland?

***LaRouche:** Med hensyn til tilfældet USA, i særdeleshed, så præsenterer De forenede Nationer nu, som helhed betragtet, i perioden med de forestående uger, de generelle transatlantiske, eurasiske og relaterede områder. Jeg forklarer.*

De generelle vilkår i områderne blandt alle vores planets nationer, og nu implicit videre endnu, er allerede, på nuværende tidspunkt, i færd med at frembringe det generelt systemiske, umiddelbart forestående kollaps af det, der længe har været den systemiske krise i oprindelsen til økonomierne i både Det britiske Imperium og dets rødder. Omfanget af dette, verdenshistoriens særlige område, siden Renæssancens væsentligste, politiske magter blev knust, trues nu af fremvæksten af en ny Renæssance, en Renæssance, der afviser alt, hvad Det britiske Imperium og dets lakajer repræsenterer. Verden som helhed befinder sig på nuværende tidspunkt på randen af afslutningen af eksistensen af arven efter Det britiske Imperium, og dets specifikke rødder.

Især med hensyn til dette er alt, hvad der har været en form for offer for Det britiske Imperium, nu dømt til at forsvinde i glemsel. Dette inkluderer i særdeleshed udtrykkene for det britiske systems arv, den selvsamme arv, som atter blev vækket til live af den onde Bertrand Russells system for verdensøkonomi. Denne arv, der har været fortsat under det såkaldte tyvende århundredes systems systemiske indflydelse, har nu nået en tilstand, hvor den nuværende, til undergang dømte orden med »pengesystemet«, der bygger på Det britiske Imperiums og dets rødders frembringelser, har nået et punkt for sin generelle, globale død.

Hvad det monetære system i realiteten vil sige

Ganske enkelt, f.eks.: Det amerikanske »Wall Street«- system, og deslige, befinder sig nu i den faktiske dødsfase af alle sine fortsatte egenskaber af at eksistere. Hermed mener jeg selve princippet om »monetære systemer, som sådan«. Det, der må erstatte dette system, og alle dets ordinære råderum, er de skabende evner, der er knyttet til princippet om den faktisk praktiserede menneskelige kreativitets voksende magt.

Tag, f.eks., de videnskabelige principper, der er overensstemmende med Johannes Keplers opdagelse af ideen om

Solsystemet, eller den større anordning, det galaktiske system.

Leder: Vi går fremad, mens Wall Street dør

22. september 2015 – Mens *EIR's* og *LaRouchePAC's* mobilisering omkring det forestående sammentræde af FN's Generalforsamling i dag fortsatte med et stort, offentligt møde i New York, reagerede diplomater, journalister og New York'ere – som Lyndon LaRouche udtrykte det – »I synes at gå fremad, mens Wall Street går tilbage.«

LaRouche kaldte det bemærkelsesværdigt, at flere bankierer og økonomer i løbet af de seneste dage over for *EIR* har understreget, at det, som Federal Reserve og andre centralbanker nu gør på Wall Streets bud, er dybt destruktivt for økonomien og for levestandarden. Desuden signalerer det, at Wall Streets finansinstitutioner ikke længere er levedygtige og står over for en total nedsmeltning.

Den amerikanske økonomi i sin Wall Street-dominerede form er død. Selve Wall Street, anført af Goldman Sachs, kræver nu desperat »mere lempelse« – negative renter, konfiskering af indskyderkonti – fra Federal Reserve og andre centralbanker, for at afværge dets kollaps. Dette er blot en defensiv taktik, der intet løser for Wall Street, men som i høj grad kunne forværre økonomien, hvis det ikke stoppes.

Tiden er inde til at lukke Wall Street ned: muligheden for en reorganisering af banksystemet under Glass-Steagall og et økonomisk genrejsningsprogram efter FDR-modellen er klar.

Tirsdag morgen ved FN går vi i direkte kamp mod Wall Streets/City of Londons »grønne« nulvækstpolitik, med en pressekonference, der annoncerer den nye EIR-rapport, »Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science« (»Global opvarmning som skræmmevision er befolkningsreduktion, ikke videnskab«).

Vi befinder os helt tydeligt på randen af et pludseligt skift. Det er LaRouches synspunkt, at den russiske præsident Putins strategiske initiativ, der støttes af Kina, for en reel koalition imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme, klart er ved at lykkes internationalt. Hele den betydeligste del af den amerikanske presse indrømmer åbent – om de så er nok så rasende over det – at Putins »tour de force« – kunststykke – vælter præsident Obamas mislykkede og katastrofale politik med krige for regimeskift.

Dette er, kommenterede LaRouche, en ændring i de globale anliggender, foretaget af Putin – igen, støttet af Kina – og ikke en lykkelig ændring *for* ham. Det er strategisk og har haft en stærk virkning i hele Eurasien. Krigsmageren Obama er udmanøvreret; men bliver han smidt ud af embedet? Hvis han bliver smidt ud, kan USA finde sammen med andre større nationer over dette og andre afgørende spørgsmål.

Men USA's reaktion på denne nye situation er stadig ekstremt vigtig. For at være positiv må denne reaktion inkludere, at Obama fratages al magt.

Leder: Påbegynd processen med at harmonisere menneskeheden

21. september 2015 – I en tale til en forsamling på Manhattan Lørdag opfordrede Lyndon LaRouche til at bringe verden ind i en ny periode med Harmoni.

»Vi befinder os på et tidspunkt, hvor vilkårene for menneskeheden er meget onde. Der er imidlertid visse bevægelser, der er ved at tage form, og som kan frembringe en form for harmoni mellem forskellige dele af den menneskelige kultur, og det er, tror jeg, hvad målet må være. For hver del af menneskesamfundet har sin egen karakteristika. Men de karakteristika, som vi søger, er dem, der er harmoniske, harmoniske for den specifikke befolkning.

Det er et moralsk spørgsmål. Det er et spørgsmål om tilfredsstillelse. Det er ikke bare det, at man ønsker at have sit eget sprog og tale det. Man ønsker, at de ideer, som dette sprog videreformidler, skal være i harmoni med andre dele af menneskeheden.

Det går ikke alt for godt med dette, på dette grundlag. Men, vi kan fokusere på den intention, at vi må komme til denne form for harmonisk relation mellem forskellige menneskelige befolkninger, der har forskellige egenskaber. Det er så godt, som vi kan gøre det. Det er ideen med at satse på det harmoniske udtryk, mellem forskellige sprog, forskellige specifikke kulturer, forskellige erfaringer. Men vi kan frembringe harmoniske indbyrdes relationer i og mellem disse nationer, og deres kulturer.«

I den kommende uge vil denne indsats for at skabe denne harmoni være fokuseret på Manhattan, hvor FN's Generalforsamling træder sammen.

Mandag (21. sept.) vil LPAC demonstrere direkte uden for FN i

anledning af den Internationale Dag for Fred, og med forestilling af LPAC's Manhattan-kor og med bannere, der siger: »Putin stopper Obamas holocaust.«

Tirsdag vil repræsentanter fra **Lyndon LaRouches videnskabssteam** præsentere **EIR's massive rapport**, der afliver svindelen med global opvarmning som det djævelske ondskab, det er.

Se pressekonferencen live:

Dette er en afgørende intervention imod de uenigheder, som vi vil få at høre senere på ugen under FN's konference for bæredygtig udvikling, samt det britiske monarkis indfangede Pave Frans' opfordring til befolkningsreduktion.

Dette vil sætte scenen for den efterfølgende mandags indledende diskussion i FN, som vil se Barack Obamas uharmoniske krav om krig og ødelæggelse, i modsætning til den kinesiske præsident Xi Jinpings og den russiske præsident Vladimir Putins krav om en ny samarbejdsånd blandt menneskeheden.

Verdens øjne vil være rettet mod Manhattan. LaRouches styrker vil være der, for at få det til at synge.

LaRouche-bevægelsen vil være

massivt til stede hver dag ved De forenede Nationer, New York City

18. september 2015 – Jeg hedder Diane Sare fra LPAC Policy Committee, og jeg taler fra Manhattan foran FN, der fejrer sin 70-års fødselsdag her i New York City. Lad mig sige det diplomatisk, at præsident Barack Obama er et r..h.. . Han er blevet fuldstændig udmanøvreret af handlingerne foretaget af den russiske præsident Vladimir Putin, der korrekt har besluttet at intervenere militært i Syrien for at knuse ISIS og forhindre den tvungne afsættelse af præsident Assad på kort sigt. Faktisk er præsident Obama blevet så destabiliseret af disse nylige handlinger, at han ikke engang har været i stand til at besvare præsident Putins forslag om, at de to bør mødes privat på sidelinjen af FN's Generalforsamling, der vil finde sted her i de næste tre uger.

Download (PDF, Unknown)

USA: Federal Reserve har, ligesom Wall Street, næsten nul værdi:

Dump Wall Street og den grønne politik

Leder, 19. september 2015 – Lyndon LaRouche har følgende kommentarer, efter han var blevet briefet om den respons, *EIR* har fået fra flere økonomer om Federal Reserves ikke-handling mht. at hæve diskontoen, og Janet Yellens (direktør for Fed) løgnagtige retfærdiggørelse af denne ikke-handling:

Jeg har altid advaret imod dette. Federal Reserve-systemet og Wall Street er kernen i problemet. De er totalt bankerotte, og dog udøver de politisk kontrol over regeringen, når de rent faktisk er værdiløse.[1] Vi må begynde med at vise, at Wall Street har langt lavere værdi, end de repræsenterer – at de faktisk er bankerot. Vi må have en generel reform, der fjerner Wall Street.

USA nægter at anerkende sandheden, at Wall Street forhindrer en økonomisk genrejsning. Vi må nedskrive Wall Street til dets værdi på næsten nul. Vi har et mere ekstremt tilfælde, end FDR stod overfor, da han lukkede Wall Street ned, men det må udslettes, for ellers bliver der ingen genrejsning.

I Europa er den grønne politik den faktor, der er mest skærpende i at holde Europa nede. Der er lighedstegn mellem at blive den grønne politik kvit og at dumpe Wall Street.

»Kaos« er en underdrivelse af denne ting. Folk vil ikke høre – vi må lukke Wall Street ned. For at gøre det, må vi smide Obama ud af embedet. Se på Wall Street i 1920'erne og '30'erne, og se på, hvad FDR gjorde.[2] Den aktuelle situation er langt værre end i FDR's tid. Det findes intet, undtagen pseudo-værdier, i de banker – afskriv dem!

Gå tilbage til Bertrand Russels indflydelse i begyndelsen af det 20. århundrede, sammen med de politiske mord på amerikanske præsidenter. Bush, Cheney, Obama – fire

embedsperioder med dette – plejede hver uge at udstede rapporter om den »lempelse«, der havde fundet sted i den uge, hvor man hver uge fik mere og mere kvantitativ lempelse (pengetrykning), i stedet for at sætte hele foretagendet under konkursbehandling, lige på stedet.

Vi har sænket arbejdskraftens produktivitet med den grønne politik og kvantitativ lempelse. Nu er Wall Street håbløst bankerot. Det er ikke dinosaurerne denne gang, der uddør – det er bankiererne.

[1] Se: Video, Lyndon LaRouche: »Om det amerikanske, økonomiske System«

[2] Se: Tema-artikel: »Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleært Armageddon: Foregrib! FDR's Første 100 dage«

At ophæve det tyvende århundredes forbandelse

Leder, 18. september 2015 – Wall Street er totalt bankerot og er hastigt på vej til at krakke. De eneste løsninger er dem, der er foregribende, og som begynder med genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov. MEN – hvis man ikke præsenterer den generelle løsning som en løsning, der begynder med det generelle koncept af Franklin Roosevelts totale, generelle løsning, og arbejder sig nedefter herfra – ja, så ender man blot med kaos.

Og om et nært forbundet spørgsmål: Ikke alene må vi fuldstændigt udslette Wall Street og få regeringen til at træde til. Vi må også fastslå en reel værdisætning, i

modsatning til den nuværende, og falske, værdisætning som værende et spørgsmål om penge. Så går vi videre herfra, igennem de første, vanskelige trin med genopbygning, og videre til en fysisk-økonomisk genrejsning, der er selv-fortsættende og selv-accelererende, og ind i en ny æra for menneskeheden.

Wall Street står umiddelbart foran et totalt, kæmpemæssigt krak. Vi skal rent faktisk helt tilbage til begyndelsen af det tyvende århundrede, før pengesystemet blev gennemtvunget, et system, hvis præmisser først og fremmest var den store forbrydelse, som var mordet på præsident William McKinley i 1901.[1] På nuværende stadium har vi nået til det punkt under pengesystemet, hvor der overhovedet ikke eksisterer nogen måde, hvorpå man kan måle ægte, iboende værdi. Nu må hele Franklin Roosevelts koncept, som helhed, bringes i spil, hvis der skal være noget håb om en løsning.

Samtidig har Rusland taget initiativet i Syrien og presser nu en løsning igennem for den katastrofe, som Obama har påført dette land, og mere generelt. Hele verden støtter i stigende grad det, som Putin gør her – inklusive mange kræfter i USA. I dette russiske initiativs fravær ville Syrien og Irak blive totalt besejret. Faktisk kan alle Obamas politiske tiltag ikke producere andet end nederlag. Hans indflydelse må fuldstændigt blokeres; med mindre Obama kan formås til at trække sig, vil han ødelægge alting. Obama er en dårlig taber. Han må under ingen omstændigheder få nogen støtte; alt må gøres for at støtte Putins lederskab. Obama kan allerhøjest få lov til at udføre symbolske handlinger uden virkninger.

Hør engang: De større, europæiske lande har vendt sig imod Obamas politik. Rusland anfører verden imod Obamas politik. Når man har Europa og Rusland, er der ingen brug for Obamas OK; han er næsten helt blokeret. Det, vi behøver nu, er det 25. forfatningstillæg for fuldstændig at fjerne hans skadelige indflydelse.

[1] Se: »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6895>

Obamas fremstød for atomkrig er blevet forpurret; Men kun ved at fjerne Obama fra magten kan freden sikres

Leder, 17. september 2015 – Præsident Obamas fremstød for at fremprovokere en atomar konfrontation med Rusland er blevet forpurret gennem en række træk for at forhindre krig, der fuldstændigt har ændret det globale, strategiske landskab.

Det initiativ, der var det væsentligste slag imod Obamas indsats, var den russiske præsident Vladimir Putins fremragende flankemanøvre i Syrien. Det er nu generelt bekræftet, at Rusland har etableret en dybere, militær tilstedeværelse i selve Syrien. En ny, russiskbygget flyvebase nær Latakia på Middelhavskysten i det nordlige Syrien vil stå færdig om nogle få uger. Offensiven fra Islamisk Stat og Nusra Front for at vælte præsident Bashar Assad er blevet trængt tilbage af de russiske handlinger. Putin har gjort fælden for Obama dybere ved at presse på for at få den amerikanske præsident til at gå med til et møde på tomandshånd senere denne måde i New York City, i forbindelse med FN-generalforsamlingen. Putins tale til Generalforsamlingen vil fremsætte et forslag om global krig mod Islamisk stat og andre allierede terrorister.

Selv før Putins handlinger i Syrien, blev forstandige kræfter i Vesteuropa skræmt til at handle gennem den erkendelse, at

Obama presserede på for en konfrontation med Rusland, og at en sådan konfrontation hurtigt kunne udvikle sig til en atomkrig. Da Putin gennemførte denne beslutsomme handling i Syrien, samtidig med, at han pressede på for gennemførelsen af Minsk-aftalerne for at afslutte krisen i det østlige Ukraine, foretog europæiske regeringer, med Tyskland i spidsen, en betydningsfuld ændring i deres politik. Tyskland, og nu Frankrig, har hilst det russiske initiativ i Syrien velkommen og opfordret til en bred koalition mellem Vesten og Rusland for at løse krisen, der har oversvømmet Europa med krigsflygtninge fra Obamas og briternes krige i Mellemøsten og Nordafrika.

Internt i USA er et oprør brudt ud blandt militært efterretningspersonale, der tjener i Centralkommandoen, og som har indgivet formelle klager over, at Obamas højtplacerede regeringsfolk har presset dem til at »være kreative« mht. efterretningerne om Islamisk Stat for at skabe en illusion om succes, når den USA-ledede krig, efter alle forstandige mål, har været en total fiasko. Faktisk følger Obama og direktøren for national efterretning, general James Clapper, der anklages for at lede kampagnen med at lægge pres på analytikerne, i fodsporene af vicepræsident Dick Cheney under opløbet til invasionen af Irak i marts 2003. Årtier tidligere blev de samme »tabstalsargumenter«, der blev påtvunget Centcom-analytikere, brugt til at forlænge den dødsdømte Vietnamkrig.

Disse kombinerede handlinger har svækket Obamas fremstød for krig med Rusland – for indeværende. Der kan ikke blive nogen slækkelse i kravet om Obamas fjernelse fra embedet, enten gennem en rigsretssag, tvungen tilbagetræden eller påkaldelse af det 25. forfatningstillæg. Så længe Obama forbliver i embedet, selv, hvis han bliver holdt tilbage af en forlænget indsats til forhindring af krig, vil faren være til stede. Vurderingen er, at Obama er dømt til undergang af sin egen, fejlslagne politik, men hans fjernelse er den eneste garanti for, at hans undergang ikke også vil blive menneskehedens

undergang som helhed.

Lyndon LaRouche: Den globale udvikling »slår nu ind over USA«

Leder, 16. september 2015 – Der er en grund til, at Lyndon LaRouche begyndte sin ugentlige udsendelse, hvor han diskuterer med [LaRouche PAC Policy Committee, den 14. sept.](#) med en skarp polemik om den måde, folk tænker på.

»Det første, jeg ville gøre«, erklærede han fra starten, »er at sige, at folk, der plukker kendsgerninger ud som sådan, om, hvad der sker internationalt, bare narrer sig selv. En proces er en proces, og man kan ikke forstå processen ud fra de enkelte detaljer. Så detaljer er forkerte.«

Og hvis man tænker forkert, vil man ikke kunne forstå, hvad det er, der rent faktisk foregår i verden, og man vil helt sikkert ikke kunne handle på den passende måde for at forme og styre denne udvikling. *»Problemet her er, at Bertrand Russell introducerede en korrupsion, der kaldes 'kendsgerningerne'«, udtalte LaRouche.*

»Putin foretog, sammen med Kina, et træk for at igangsætte en dynamisk proces internationalt«, sagde LaRouche. »Dette responderede Tyskland på. Og i denne sammenhæng ændrede Tyskland sin politik for at knytte sig til samarbejde med vores økonomi, og ligeledes i Tyskland ... De indså, at hele det system, som de havde opereret ud fra, er færdigt.« Topkredse i Tyskland stak også en pind i hjulet på kursen hen imod atomkrig, som Obamas provokationer imod Rusland og Kina var i

færd med at skabe.

Hvad betyder det? Det betyder, at Obama er i store vanskeligheder, for det første, og det er, som det skal være.» LaRouche fortsatte: Dette globale omslag i havet »slår nu ind over USA. For, Wall Street er ikke bare dømt til undergang; det er mere end dømt til undergang!«

Som følge af denne globale proces er der nu, i både USA og internationalt, en næsten universel erkendelse af, at hele Obamas politik i Sydvestasien har ført til en total katastrofe, inklusive spredningen af endeløse krige i regionen og millioner og atter millioner af flygtninges situation, som disse krige har fremkaldt. Og det er nu også en åben hemmelighed, at den miskrediterede Obama ikke har den fjerneste idé om, hvordan han skal respondere på den russiske præsident Putins internationale initiativer for at besejre ISIS, stoppe krigene i Mellemøsten og bringe flygtningekrisen under kontrol.

Men det har Lyndon LaRouche.

For det første, fjern Obama fra embedet ved hjælp af det 25. tillæg til USA's Forfatning. (En naturlig følge ville være **at frigive de 28 sider** (af den oprindelige Kongresundersøgelse af 11. september, 2001, -red.), der ville have den gavnlige virkning at fjerne det britiskstyrede, saudiske kongedømme totalt fra den internationale terrorismeligning.)

For det andet, tage imod den russiske præsident Putins tilbud om at etablere en international koalition – inklusive regionens suveræne regeringer – for at bekæmpe ISIS og andre udtryk for terrorisme, og som ville gøre en ende på de krige, der har hærget regionen.

For det tredje, gå sammen med Kina, Rusland og de andre BRIKS-nationer om at lancere en fuldt optrappet revolution for udvikling, bygget op omkring den internationale anvendelse af FDR's Glass-Steagall, etableringen af en kreditpolitik i

traditionen efter Hamilton, og med perspektivet om Verdenslandbroen, som Lyndon og Helga LaRouche har været pionerer for i årtier.

Blandt andre gavnlige virkninger vil denne politik få Bertrand Russell til at vende i sin grav!

En overgangsperiode for menneskeheden

15. september 2015 – De i sandhed katastrofale, og til stadighed forværende, resultater af de sidste 15 års Bush- og Obamakrige og ditto økonomiske kriser – der inkluderer måske 50 millioner flygtninge, der nu flygter fra krig og forarmelse – er nu endelig blevet mødt med en afgørende forandring. Til Obamas håndlangere i det Hvide Hus', i Udenrigsministeriets og i mediernes udtalte vrede er denne forandrings primære spillere Vladimir Putins Rusland og Xi Jinpings Kina, der handler i fællesskab, især siden deres nylige fejring af besejringen af fascisme i Anden Verdenskrig for 70 år siden.

Med en flankemanøvre imod Obamas fremstød for konfrontation og endda atomkrig, først i Europa og nu omkring Syrien, har Putin, sammen med Kina, taget skridt til at etablere en international, dynamisk proces. Den nye dynamik inkluderer både muligheden for at gøre en ende på de folkemordskrige, der ødelægger Mellempøsten, Nordafrika og centrum af Europa; og også tilbuddet om et nyt system med økonomisk samarbejde, der tilstræber produktivitet og udvikling, ikke geopolitisk magt. Denne dynamik er, om end vanskelig, den eneste udsigt til en løsning af krisen med millioner af flygtninge, der flygter og dør i hele Middelhavsområdet.

Dette har Tyskland og Frankrig responderet på, og i denne forbindelse har Tyskland ændret sin politik for at rette sig ind på samarbejde med denne proces.

De erkendte, at hele det system, som de har handlet på, potentielt blev befriet af det, Putin gjorde, og det, Kina gjorde. Det er ikke noget nationalt; denne proces er et spørgsmål om forandring i planetens tilstand.

Denne nye dynamik blev diskuteret i en offentlig dialog den 12. sept. på Manhattan,[1] med adresse til det kommende sammentræde af FN's Generalforsamling, og med deltagelse af EIR's stiftende redaktør **Lyndon LaRouche**, fhv. senator Mike Gravel, fhv. justitsminister Ramsay Clark og Schiller Instituttets stifter **Helga Zepp-LaRouche**.

Senator Gravel tog omgående initiativ til at holde en tætpakket pressekonference i FN den 14. september, om EIR's Specialrapport om BRIKS-dynamikken, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**. [2] Over for pressen uddybede han: Kinas tilbud om økonomisk udvikling i særdeleshed er løsningen på vraget efter USA's udenrigspolitik og økonomiske politik, under Obama.

Denne nye dynamik betyder, at Obama er i store vanskeligheder, flankeret af Putin, som hans regering med nogen forsinkelse har erkendt. Som Lyndon LaRouche udtalte under mandagens LPAC Policy Committee show,

»Obama er sandsynligvis dømt til undergang, til at blive smidt ud af embedet på den ene eller anden måde. Wall Street vil blive lukket ned. Det vil ikke få sine penge. Det vil lukke totalt ned! For der er ingen fremtid for Wall Street. Hele pengesystemet, som det hidtil har været defineret, som man ser det i det britiske tilfælde. Det britiske økonomiske system er en farce; Wall Street er en total farce.

Så vil må operere på opdagelsen af aftaler, hvor forskellige parter mødes og enes om ideen om en ny anskuelse af planeten

som helhed. Og diskussionen om denne udvikling, betragtet som udvikling; bryd jer ikke om kendsgerningerne, for de vil ændre sig så hurtigt, at de ikke vil betyde ret meget. Det har vi allerede ved selvsyn oplevet. Vi har oplevet det i verden som helhed. Der er ingen kendsgerning, der ligger fast i denne udvikling. Det er netop en udvikling.»

[1] Se hele videoen:
<https://www.youtube.com/watch?t=3365&v=mI7CTSrsUt8>

[2] Se LPAC's interaktive verdenskort:
<https://www.google.com/maps/d/u/0/viewer?mid=zUC2C1I2vTek.kNlNghkdNLC0>

Udførlig dansk introduktion til rapporten ved Helga Zepp-LaRouche: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

Lyndon LaRouche: De vigtigste uger i moderne historie – Vi må nu gribe dette øjeblik

14. september 2015 – I løbet af de næste to uger vil den russiske præsident Vladimir Putin ankomme til New York med et forslag om at skabe en virkelig, international koalition for at knuse ISIS og de andre, barbariske terroristorganisationer, der er udsprunget af Bush/Cheney-Obama-ødelæggelseskrigene. Ruslands militære initiativ er allerede ved at blive lanceret i Syrien og efterlader således præsident Obama og hans team i

Det Hvide Hus totalt forvirrede og afsløret af Putins fremragende flankoperation, der ville gøre general Douglas MacArthur stolt. Visse personer i Det Hvide Hus og Udenrigsministeriet tager skridt til at bygge en blokade rundt om Syrien for at stoppe russisk humanitær og militær assistance – en handling, der hurtigt ville overgive hele Syrien til de barbarer, der finansieres af Wahhabiterne i Saudi-Arabien.

Men fremtrædende personer i USA og Europa kommer i stigende grad offentligt frem for at fordømme krigspolitikken, og til støtte for Putins initiativ. Denne indsats anføres i USA af Lyndon og Helga LaRouche, der får tilslutning fra fhv. amerikansk justitsminister, Ramsay Clarke, og fhv. senator fra Alaska, Mike Gravel, med taler på [Schiller Instituttets konference på Manhattan](#) for at mobilisere New Yorks borgere og nationen, samt, via Internet, hele verden – til at handle i disse næste, »mest vigtige uger«, hvor en FN Generalforsamling træder sammen i New York. [»Vi må nu gribe dette øjeblik«, sagde hr. LaRouche,](#)

»med denne nye, internationale forsamling, der er fuldt ud klar over – dens bedste folk er fuldt ud klar over – denne situations implikationer, nu. Det, vi må organisere, i hele USA i særdeleshed, men også i hele verden, er at forhindre lanceringen af en atomkrig«.

I Tyskland finder der et dramatisk skifte sted, først i form af Tysklands beslutning om at åbne sine arme til de bølger af flygtninge, der er blevet drevet ud af det nordlige Afrika af Obamas morderiske krige og de terrorister, som disse affødte, og i dag i form af Angela Merkel, der åbent erklærede, at

»Tyskland og andre vesteuropæiske magter må arbejde sammen med Rusland, så vel som med USA, for at løse krisen i Syrien«.

I Rusland gav udenrigsminister [Lavrov en forpremiere på den tale, som præsident Putin vil holde i FN.:](#)

I meget klare vendinger sagde Lavrov, at Putin vil identificere,

For det første, faren ved Vestens imperialistiske indsats for at tilbageholde fremvæksten af nye centre for økonomisk og politisk magt;

For det andet, Vestens overlagte samarbejde med terrorister for at »opnå et eller andet snævert, geopolitisk mål«; og

For det tredje, anvendelsen af ensidig tvang og sanktioner, uden for international lov«, under indflydelse af den amerikanske psykologi »for at gennemtvinge regimeskift imod bestemte nationer.

Lavrov tilføjede, at præsident Putin vil tale om »ødelæggelsen af det økonomiske rum i hele verden«.

Dette initiativ skaber evnen til at opnå de nødvendige forholdsregler for at stoppe krigen og skabe et nyt paradigme i verden, baseret på menneskehedens fælles mål – fjernelse af præsident Obama gennem det 25. forfatningstillæg, lukning af Wall Street gennem Glass-Steagall, samt gennemførelse af Verdenslandsbroen sammen med USA's naturlige allierede, der nu repræsenteres af [BRIKS](#)-nationerne.

Obama bider på den russiske

krog:

Forsøger at blokere anti-ISIS-intervention i Syrien

10. september 2015 – Den 29. juli sagde fhv. chef for DIA, Michael Flynn, til Al Jazeera, at præsident Obama med fuldt overlæg havde ignoreret DIA-advarsler fra 2012 om faren for sunni-jihadist terrorisme i Irak og Syrien, hjulpet af en våbenstrøm fra Libyen, og fortsatte den politik, der har ført til opkomsten af Islamisk Stat (ISIS) og al-Qaedas Nusra Front. Gen. Flynn klargjorde, at dette ikke blot var et spørgsmål om at vende det »blinde øje« til, men var en bevidst beslutning om en politisk strategi fra Obamas Hvide Hus' side. Gennem den efterfølgende udstationering af Patriot-missilbatterier langs med den tyrkisk-syriske grænse, har Obamaregeringen og NATO-allierede skabt en *de facto* »flyveforbudszone« i det nordlige Syrien, der har gjort det muligt for ISIS og Nusra at blomstre. Enhver idé om, at Obama skulle lede en koalition *imod* ISIS, er en total svindel. Obamas skamløse forkælelse af Saudi Arabiens Kong Salman sidste fredag, præcis én uge fra 14-års dagen for de saudisk støttede 11. september-angreb på World Trade Center og Pentagon, var blot yderligere bevis på Obamas overlagte støtte til de salafistiske terrorlegioner.

Nu har den russiske præsident Vladimir Putin krævet at se præsident Obamas kort og sender russisk udstyr og militærstyrker ind i Syrien for at føre en regulær militærkampagne imod de saudisk- og Obamastøttede jihadister. Som Lyndon LaRouche første gang erklærede i sidste uge, så vil det blotte initiativ for en sådan regulær militæroperation til støtte for Assaad-regeringen i Damaskus drive præsident Obama til vanvid – selv før de første russiske bomber rammer ISIS-mål. Siden han i sidste uge uden yderligere forklaring konkluderede, at den russiske intervention er »dårlig«, har

præsident Obama øvet pres mod NATO-allierede, inkl. Bulgarien og Grækenland, for at de skulle nægte russiske fly, der medbragte nødhjælp til Syrien, ret til overflyvning.

Mens forsøgene på at lægge hindringer i vejen for de russiske handlinger allerede er slået fejl (amerikanske regeringsfolk har bekræftet ankomsten af store transportfly og skibe, der medførte avanceret russisk udstyr sammen med 1.000 enheder af modulhuse til en formodet ny flybase nær Latakia), så har de derudover afsløret Obamas virkelige identitet som en lakaj for de selv samme britisk-saudiske kredse, der gennemførte de oprindelige 11. september angreb (2001) og Benghazi-angrebet 11. sept. 2012, hvor ambassadør Christopher Stevens og tre andre amerikanske embedsmænd blev dræbt af al-Qaeda.

Hvis Obama fortsætter sine forsøg på at forhindre Ruslands seriøse planer om at destruere Islamisk Stat og andre jihadist-brigader, vil han blive yderligere offentligt afsløret. Hvis han gør forsøg på at gå frem med sin igangværende plan om at fremprovokere krig med Rusland, på trods af Putins flankoperation i Syrien, vil han møde stadig voksende modstand mod sit vanvid. Der skal kun nogle få, mentalt raske individer inden for regeringen til for at påkalde det 25. forfatningstillæg og fjerne Obama fra embedet i samme øjeblik, han gør tegn på at tage skridt hen imod at fremprovokere krig.

Faren ved en sådan generel krig bliver bredt afsløret på begge sider Atlanten. I denne uge genudgav [European Leadership Network](#) en rapport fra august 2015, der advarer om faren for et krigsudbrud på det europæiske kontinent og kræver, at NATO-Ruslandsrådet genetableres for at bekæmpe krigsprovokationerne. Det nyligt udgivne dokument indeholdt underskrifterne fra yderligere 75 europæiske og russiske ledere, inklusive fhv. forsvarsministre, pensionerede øverstbefalende officerer og fhv. NATO-topembedsmænd.

Nu på lørdag den 12. sept., blot tre dage før åbningen af [FN'](#)

Generalforsamling, finder en stor konference sted på Manhattan, sponsoreret af Schiller Institutet, og som bringer ledende personer sammen, der er modstandere af Obamas vanvid.

Tiden er inde til, at Obama, gennem et forfatningsmæssigt mandat, fjernes fra embedet. Det er den sande prøve på lederskab, i en verden, der konfronteres med termonuklear udslettelse, så længe Obama forbliver i embedet. Putins handlinger i Syrien har afsløret Obamas beskidte hænder bag jihadist-svøben.

På randen af en virkelig krise

Fra LaRouche-bevægelsen, 7. september 2015 – Vi befinder os på randen af en virkelig krise, på national (USA) og international skala – Putins Rusland har foretaget sit træk, og Obama er ved at gå amok. Vi har endnu ikke set, at han flipper helt ud, men det er undervejs.

Vi må være forberedt: især os, for vi så alt dette komme, da andre nægtede at tro det. Vi forstod f.eks. betydningen af sejrsmarchen på jubilæumsdagen i Beijing, den 3. september. Nu, da Putin er i færd med at tage forholdsregler til at beskytte Syrien og knuse ISIS, vil Obama enten blive nødt til at trække følehornene til sig, eller også skabe den hedeste konflikt nogen sinde.

Obama har insisteret på, at han ville kontrollere Syrien, at ISIS ikke måtte elimineres, men at præsident Assad i stedet skulle fjernes. Putin sagde »Nej«. Han nøjedes ikke med at sige det – han handlede på det. Det er spørgsmålet: der finder et opgør sted mellem Putin og Obama. Og Putin kommer ikke med

indrømmelser: indrømmelsen må komme fra Obama.

Tysklands sindelagsskift i flygtningespørgsmålet, deres beslutning om at acceptere hundreder af tusinder af flygtninge, byder også Obama trods. Og de vil heller ikke trække sig.

Fra og med mandag morgen har dette nået et kritisk stadium. Det, Putin har krævet, er fuldstændig rimeligt. Vil Obama give op? Vil han trække sig? For, hvis han ikke vil, så er vi tæt på en tilstand med Tredje Verdenskrig. Hvad vil der ske? Det er svært at sige. Folk må tage et standpunkt. Det bedste udfald vil være, at Obama skrottes. Alle ved, at dette er det store opgør. Hvad vil de gøre?

Obama bluffer, men det er et farligt bluffnummer, fordi han er en galning og en masseorder. Han siger, »Jeg vil dræbe ... dræbe! Jeg gav ordre til drab«. Vi har oplevet to embedsperiode under Cheney med dette, og nu næsten to endnu værre embedsperioder under Obama. Hvor er legaliteten i dette? Vil Kongressen handle som idioter? Eller vil de sige, »Obama er gået for vidt«.

Obama må smides ud af embedet under det 25. forfatningstillæg, i betragtning af beviserne for, at han ønsker at beskytte den nazi-lignende ISIS-organisation og vælte den legitime, syriske præsident. Alt, hvad Obama gør, er svindel; det meste af verden vil være mere end lykkelig ved at komme af med ham. Obama må smides ud af embedet, punktum. Det er den eneste løsning for menneskeheden, og det eneste, folk behøver at sige, er dette.

De Forenede Nationers Generalforsamling står for at forsamles i New York. Vil de læne sig tilbage og se på, at en atomkrig lanceres? Vi befinder os i en kompleks situation, hvor der ikke gives klare svar, men de tilnærmelsesvise konklusioner er klare. Obama er ikke den aktive person her; det er Putin, som man ser stå ved siden af den kinesiske præsident Xi Jinping

under paraden i Beijing den 3. september. Som næste skridt er Putin parat til at sparke ISIS ud af Syrien, og han har fuldstændig ret. Hvis han tillod Obama og ISIS at vinde, ville der blive en kædereaktionsagtig degeneration i hele området. Den bedste løsning er at smide Obama ud nu.

Støt os, så vi kan fortsætte kampen!

Kontakt os, og se, hvad du kan hjælpe med

Foto: Sejrsstatue på Triumfbuen på Palads Pladsen i Skt. Petersborg, Rusland, for sejren over Napoleon.

Putin vender flanken

4. september 2015 – Kendsgerningen er, at Rusland er ved at positionere sig for at udelukke Obamas ISIS-mulighed. Der foregår en virkelig russisk mobilisering for at forsvare Syrien; nægtelserne heraf er løgne. Putin må foretage en intervention. Et luftangreb ville være det meste effektive; en kirurgisk militæroperation. Han må knuse ISIS.

Putin er parat til at gøre dette, og spørgsmålet er der.

Man skal ikke lade sig forvirre. Obama er udmanøvreret, og hans venner i ISIS vil blive jagtet og jaget ud; der er intet, han kan gøre. Det skal ingen sætte spørgsmålstegn ved.

Nu er den tyrkiske regering også i vanskeligheder. Hele den saudisk-tyrkiske akse er i vanskeligheder. Russerne har fortalt tyrkerne, at Erdogans årelange indsats (sammen med Obama) for at vælte Assad var en direkte, strategisk provokation imod Rusland. Kræfter i Tyrkiet bliver nu nødt til at indlede tiltag imod Erdogan.

Putin ved udmærket, hvad det er, man forbereder i Ukraine. Han ved alt om Obamas fremstød for konfrontation med Rusland; han har taget alt dette i betragtning. Man kan ikke vurdere ud fra deduktioner. Lige nu har Putin bevæget sig i en retning, der må gennemføres. Det er i færd med at blive gennemført; hvordan og hvornår står ikke klart; det kunne være umiddelbart forestående.

Det er en flankoperation for et afgørende forsvar for den legitime, syriske regering og den syriske stats integritet.

Samtidig med, at man i Beijing i går fejrede 70-året for sejren i Anden Verdenskrig, med en militæropvisning, der var så imponerende som ingensinde før, gjorde man det hermed klart, at Kina er klar over Obamas planer for krig mod dem, og de står fast sammen med Putin.

I tæt relation til disse overvejelser bør man fremstille den igangværende, såkaldte flygtningekrise på en anden måde, som Lyndon LaRouche gjorde det sidste lørdag på Manhattan: som et generelt masse mord. Det er i gang netop nu, det er med overlæg, og det vokser. De folk, der tillader det at ske, er dem, der ikke vil tage Obamas drab på Gaddafi op, og dernæst Obamas mørklægning af det mord, han begik på den amerikanske ambassadør til Libyen og tre andre, amerikanske embedsmænd. Det er spørgsmålet.

På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche, at Obamas mord på

Gaddafi i oktober 2011 var en markør for Det britiske Imperiums plan om at indlede generel krig. Nu kan det ikke benægtes.

Det nuværende massebord finder sted i forskellige områder. Direkte over Middelhavet; sidelæns, fra Tyrkiet og ind i Grækenland; det er i Europa; det er i Afrika. Og Obama er hovedsponsor af dette – det er pointen.

Planen om massebord ligger implicit i hele Obamas handling. Der, hvor nogen gør sådan noget, som han gør, er der selvfølgelig en plan eller hensigt involveret. Og han holder sig til sin plan. Han er en utrolig ond sjover.

Obamas handlinger har massebord som sine virkninger. Det er Obamas mønster; det er ikke bare virkningen. Obama gjorde, hvad han gjorde. Han var skyldig i en forbrydelse i Nordafrika, og denne kriminalitet foregår stadig. Det foregår, og det fortsætter. Det kommer nu op til overfladen. Hans løgne og hans forbrydelser med mordene på vore regeringsfolk. Han er en morder af amerikanske embedsmænd. Det er, hvad der er viklet om halsen på Hillary.

Ban vejen for Fredsparadigmet; Få Obama ud

2. september 2015 – Aktivister fra LaRouchePAC var på Manhattan i går for at mobilisere for respons til den virkelighed, der hedder faren for tilintetgørelse – gennem atomkrig og/eller 'grøn' død. Helga Zepp-LaRouches dokument, »Indtrængende appel til regeringschefer om at gribe til

handling. FN-Generalforsamling er sidste chance for verden«, blev uddelt sammen med kravet om at mobilisere for at få Obama smidt ud af embedet. Manhattan-projektet er fokuspunkt for mobiliseringen, midt i en situation med fare for krig og kaos, der hastigt forværres.

I Europa fortsætter NATO's fremskudte deployeringer i denne uge, hvor den seneste er åbningen af det første af seks regionale NATO-underhovedkvarterer i Rumænien. I Bukarest begyndte NATO's Sydøstlige Multinationale Division at operere den 31. august som et kommando- og kontrolcenter. Om kort tid åbner underdivisioner i Polen (for tungt udstyr) og Letland, hvor yderligere tre NATO-centrer efter planen skal aktiveres ved årets afslutning. Truslen om krig er aktiv.

Dette erklærede Lyndon LaRouche på [LaRouchePAC-TV](#), [Komite for Politisk Strategi](#), den 31. august:

»Vi må erkende, at vi befinder os på randen af en atomkrig, et atomangreb. Det er, hvad vi står overfor. Obama er det instrument, der, i det mindste implicit, definerer problemet; og vi står på randen af en atomkrig ...

Gå tilbage til det, der skete med Cubakrisen. Cubakrisen var i realiteten en virkelig atomkrig. Men! Der skete det, at præsidenten, sammen med russerne, i realiteten aflyste den.

Det, der nu er sket, er, at Obama har sat den i kraft. Og den er aktiv nu. Det er nu en trussel mod hele menneskeheden. Det kunne endda blive hele menneskehedens udslettelse, når man ser på, hvilke kapaciteter, man har; USA's styrker; de europæiske styrker; og Rusland; også Kina, hvilket ikke er irrelevant, men ligesom er til den skæve side i forhold til denne operation. Så vi er altså på randen af en form for krigsførelse, der kunne ske, hvad dag eller uge, det skal være.«

[Obama selv har været i Alaska](#) i de seneste tre dage for at gennemføre en se-mig-kampagne i Arktis, for at USA og nationer

skal opfylde det royale Grønne dekret om økonomisk dræberpolitik under navn af at forhindre, at Jorden dør af varme. Dette er en del af nedtællingen til nationernes COP21-møde i Paris i december.

»Stil Obama for en rigsret!« brød den tilsigtede fortryllelse på førstedagen af Obamas offentligt betalte banket i det Høje Nord. En LaRouchePAC-aktivist med et højtaleranlæg på en fladvogn kørte rundt i downtown Anchorage og distribuerede flyveblade og udstedte en advarsel – der kunne høres over flere husblokke – »Stil Obama for en rigsret, før det er for sent!« Og også, »Han er en narcissist!«, rapporterede *Anchorage Dispatch News*.

Vi vil gerne have, at I tilslutter jer vores kamp for at fjerne truslen om krig i verden og den grønne fasismes ondskab. Yderligere materiale kan findes i den nye EIR-rapport, *Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science*. (Global opvarmnings-alarm er befolkningsreduktion, ikke videnskab), der nu kan købes digitalt.

Definition af mod og lederskab: Få Obama ud af embedet, før det er for sent

31. august 2015 – Enhver positiv chance for, at verden vil vende sig fra krig, og fra randen af atomkrig, og til økonomisk udvikling og videnskabeligt fremskridt, afhænger primært af én ting: at få Obama tvunget ud af embedet, før det er for sent.

Sådan lyder atter engang advarslen fra EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, i løbet af en uge, hvor advarsler om den kommende fare for en atomar Tredje Verdenskrig kom fra meget erfarne politiske og militære ledere.

LaRouche er meget klar med at forlange denne politiske handling: Obama er instrumentet for den atomare krigsfare, som vel som også ophavsmanden til krige i hele Mellemøsten og Nordafrika siden 2011; krige, som der stadig bliver flere af, og som forårsager folkemord. Han og den britiske premierminister David Cameron er skyldige i drab, med den enorme strøm af flygtninge, der nu flygter fra disse regioner, og hvor mange dør under forsøget.

De europæiske nationer kan ikke konfrontere denne alvorlige krise uden at gå efter dens hovedophavsmand, Obama, og kræve, at han betaler for det politisk.

»Hvor mange mennesker har Obama beordret dræbt?«, spurgte LaRouche lørdag morgen. »Hvor mange uskyldiges død er han direkte ansvarlig for? Hvad har nogen som helst international institution gjort ved det? Hvordan kan han fortsætte med at være USA's præsident?«

Og et umiddelbart spørgsmål: »Hvad har Hillary Clinton gjort ved det?« Hun må simpelt hen handle for at fortælle sandheden om Benghazi og den løgn, som Obama beordrede hende til at fortælle, om dette angreb, der dræbte fire af USA's repræsentanter. Det ville udløse afslutningen på Obamas præsidentskab på kort sigt.

Det ville også være afslutningen på Hillary Clintons kampagne for præsidentembedet; men hun er allerede i store vanskeligheder, selvpåførte, og påført af Obama. Det Hvide Hus lækker selvfølgelig historier, der har til hensigt at gøre skandalen med Clintons 'e-mails' større. Selvfølgelig forsøger Det Hvide Hus at få Joe Biden til at stille op, og at få Clinton-fundraiserne til at skifte over til Biden. Obama er en

dræber i enhver henseende.

Hillary Clinton må åbne op for dette. At hun indvilliger i Obamas afpresning, kunne betyde afslutningen på den menneskelige art.

»Jeg kender denne mand; Jeg har længe vidst, hvad han er«, sagde LaRouche. Få måneder efter Obamas tiltrædelse som præsident, i april 2009, erklærede LaRouche offentligt, at Obama var en narcissistisk, Nero-lignende karakter, og uskikket til at være præsident.

Så er der Wall Street-elementet. Obama er Wall Streets præsident, og Wall Street er håbløst bankerot, og kan ikke reddes. Dette giver Wall Street og City of London ønsket om at bruge Obama til krig, inklusive en atomar konfrontation med Rusland og Kina, en krig, der truer med at afslutte civilisationen.

I vores nationale telefonkonference søndag eftermiddag annoncerede Elliot Greenspan et møde på Manhattan på VJ-dag, den dag, der markerer slutningen af Anden Verdenskrig i Stillehavet, samt udstedelsen af en ny kanon om det 25. Forfatningstillæg, der slutter med »Obama er gal, gal, gal«. Lyn har opmuntret til den slags 'halløj' for at 'vække folk', men understregede, at det ikke må blive ved det, at folk må uddannes, må lære at tænke videnskabeligt, at vi må »gå direkte i flæsket på folk, til det, der får deres hjerner til at fungere«, hvis vi skal lykkes med den revolutionære forandring, der kræves i de kommende dage.

Den største finanskrisen i moderne historie – Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Lyndon LaRouche talte til LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi mandag, den 24. august, med følgende ord:

Det, der skete i denne weekend, var den største, internationale finanskrisen i moderne historie. De dimensioner, jeg har påpeget gennem disse bemærkninger, vil meget hurtigt blive mere tydelige i løbet af dagen og dagen derpå. Det, jeg her skal gøre, er at identificere, hvad det primære problem er, og sekundært, hvad løsningen på problemet kunne være.

Det, der grundlæggende set skete, var – vi var klar over dette. Jeg blev meget bevidst om dette i løbet af lørdagen, og jeg vidste, at denne store krise, dette kollaps, som primært er et transatlantisk kollaps, ville komme. Vi havde vores møder på de forskellige lokaliteter i USA; og vi diskuterede disse ting, og vi gav Jeff Steinberg opgaven at påtage sig at

rapportere kendsgerningerne, som jeg havde fremlagt. Det blev gjort.

Det skete så det, selvfølgelig, at efter denne weekend, i dag, mandag, er kendsgerningen den, at dette kollaps *var indtruffet*, var manifesteret. Det er ikke usædvanligt. Når noget bryder sammen om lørdagen, og aviserne ikke fungerer for at håndtere dette problem, så må de gøre det mandag. Det var, hvad der skete.

Men dette er det største krak i det transatlantiske samfund *i moderne historie*. Det var, hvad der skete. Derfor må vi definere: Hvad er arten af krisen; og hvad er løsningen på krisen? Med andre ord, så kan man ikke bare fortolke tingene, for vi vidste allerede, at det var ved at ske. Under vores diskussioner fredag og lørdag var det indlysende for mig, at dette var ved at ske. Så vi gjorde det til emnet for vores diskussion over telefonen – og nu er det der. Men det er i realiteten *den største finanskrisen i moderne historie*.

Ved første øjekast ser man på det og siger: »Er det så ligesom Wall Street krakket – 1933 osv.?« Jamen, noget i den retning; men det var et lille et. Det her er det store. Problemet er, at vi må fastslå, hvad sagen er; jeg må især fastslå sagen; jeg må fastslå den specifikke sag for at få den rette løsning. Faren nu er den forkerte løsning, hvilket er, hvad de fleste mennesker vil være tilbøjelige til at gøre.

De forsøger at sige:

»Jamen, det her vil løse problemet.«

»Jamen, vi må gøre det her for at løse problemet.«

»Vi må gøre det her af denne her grund.«

»Jamen, måske er der håb.«

Endnu en af disse ting, der overstås. Der er intet håb, ikke i almindelig forstand.

Det, der er sket, er, at vi kan sige, at Wall Street i USA, især, er modellen for det kollaps, *der netop er indtruffet*. Det betyder, at Wall Street-institutionerne (bankerne) står for at blive annulleret, at nedsmelte, fordi de ikke har noget grundlag, der kan opretholde dem. Med andre ord, så gør de ikke noget. Wall Street *gør* ingenting i sin praksis, der er til nytte for menneskelige væsner. Det er kun til nytte for ikke-menneskelige væsner, såsom Wall Street-skabninger. Og de står for at blive skyllet ud.

Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Det vi må gøre, grundlæggende set, er, at vi må tage selve Wall Street – dvs. selve Wall Street-systemet – og *lukke det*, lukke det ned. Vi må introducere nye programmer, der sørger for et kreditsystem til at få folk tilbage i arbejde, skaffe folk, der ikke har haft arbejde, beskæftigelse; folk, der ikke har nogen sygeforsikring, ingen lægebehandling, som behøver disse ting. Dette må ske. Og vi må simpelthen acceptere – og græd ikke, græd ikke over de katastrofer, som de lider under, som Wall Street-slænget nu giver udtryk for, hylér op om. De kan *ikke vente sig andet* end smerte, grundlæggende set.

Derfor er det, vi må gøre, at ændre loven, hurtigt. Ingen enlig model for dette, en god tilnærmelse for det, vi må gøre i USA i særdeleshed, men også i det transatlantiske samfund generelt: Det, vi må gøre, er omgående at skabe en system med

investeringer, der rent faktisk vil have den effekt at yde faktisk, fysisk fremskridt i de amerikanske borgeres livsbetingelser, og en lignende behandling for folk i Europa. Det er her, den umiddelbare krise er lokaliseret.

Kina har absorberet en krise, der er et biprodukt af denne ting, der ramte Wall Street og London. Men det er ikke afgørende. Kina befinder sig i en bedre situation. Rusland befinder sig i en bedre situation end nogen anden del af Europa. Se, Rusland er i en vanskelig situation, og det forstår vi. Men Rusland er i en bedre *moralisk* forfatning, og også økonomisk, end Europa generelt, og helt bestemt end USA generelt.

USA har jo en masse magt, i betydningen atomvåbenmagt, men det vil ikke gøre meget godt; at få atomvåbenmagt tvunget ned i halsen er ikke god medicin.

Det, vi derfor må gøre, er at lukke Wall Street ned – og jeg mener, *luk det ned!* Et medlidenhedsdrab, om man vil. Luk det ned. Dernæst må vi fortsætte med at gøre, som præsident Roosevelt måtte gøre. Vi må simpelthen arrangere produktiv beskæftigelse. Problemet er, at vi i USA har meget få mennesker, der er kvalificeret til *produktiv* beskæftigelse. Vi har en masse mennesker, der er halvt slave, halvt menneske; børn, der næsten ikke er menneskelige, under indflydelse af de nuværende betingelser. Disse ting må rettes.

Men det vigtigste, vi må gøre for USA i særdeleshed, er at genoprette det amerikanske folks selvtillid ved at give dem grund til at tro på, at de kan have selvtillid. Det betyder, at vi, i stor skala, må gøre det samme, som var Franklin Roosevelts plan på hans tid – men denne gang er det meget større, det er globalt.

Dette er faren for krig, atomkrig, der kommer fra Obama, f.eks. Obama har anbragt selve USA på randen af atomkrig, hvilket betyder, at de fleste mennesker i USA vil blive

udslettet, brændt op, hurtigt, i en eneste eksplosion.

Det, vi derfor må gøre, er at reorganisere økonomien på baggrund af de principper, som vores store præsident fulgte. Det er vores chance. Uden dette er der ikke nogen virkelig løsning. Men det er umuligt at gå på kompromis. Det er umuligt ikke at afskrive disse aktiver, der nu er bankerotte aktiver; man må fjerne dem, annullere dem. Man må omgående handle for at lancere programmer, der vil erstatte den slags ting, erstatte dem med faktisk, produktiv udvikling. Det er muligt, og vi må gøre det.

Det er især nødvendigt i USA, i det transatlantiske samfund, især i den nordlige del af det transatlantiske samfund, og så fremdeles. Det betyder den største operation, menneskeheden nogen sinde har påtaget sig; for vi må gå hurtigt frem. Især i det transatlantiske samfund må vi gå hurtigt frem for at forhindre en katastrofe.

Der står vi nu. Jeg har meget mere at sige om dette, men jeg tror, at det, jeg her har sagt, åbner for en diskussion om en bredere undersøgelse af, hvad der her står på spil.

**Lyndon LaRouche:
Wall Street er håbløst
bankerot;
genindfør omgående Glass-**

Steagall over hele verden!

26. august 2015 – I dag udstedte Lyndon LaRouche en hasteappel for den omgående genindførelse af den fulde Glass/Steagall-bankopdelingslov i hele verden – med begyndelse i USA.

»Fra og med i dag«, udtalte LaRouche, »vil Wall Street styrte ned i en generel sammenbrudskrise. Det er allerede i gang, og det kan ikke standses. Wall Street er håbløst bankerot. Vi må derfor mobilisere for at gå foran for at tvinge USA's regering til at standse denne finansielle nedsmeltning i at bringe realøkonomien, og med den nationen, til fald.«

LaRouche krævede: »Vi må som forebyggende tiltag lukke Wall Street ned og tvinge spørgsmålet tilbage til det præsidentielle system. Det vil sige, at Kongressen omgående må træde sammen og vedtage de lovforslag, der allerede er fremstillet i både Repræsentanternes Hus og Senatet, om genindførelse af Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling, nøjagtig, som præsident Roosevelt gjorde det i 1933.

Vi har nået det punkt, hvor USA ikke længere kan overleve, hvis vi fortsat tolererer Wall Streets eksistens. Vi må gøre en ende på Wall Streets kontrol over den amerikanske økonomi.

Dette kræver en mobilisering, som den blev gennemført af FDR, for at forsvare den amerikanske økonomi ved at gøre en ende på Wall Streets tyranni, fortsatte LaRouche.

Desuden er dette en global krise, og Glass/Steagall-løsningen må vedtages internationalt. Dette betyder konkursbehandling på globalt plan og etableringen af et kreditsystem til genoplivelse af kapitalintensiv, realøkonomisk produktion.«

LaRouche konkluderede: »Jeg bruger denne anledning til at slå alarm og til at opfordre alle til at slutte sig til mig for at gennemtvinge den eneste, levedygtige handling, der står til

rådighed for det amerikanske folk og for folk i hele verden: Luk Wall Street ned og genindfør Glass-Steagall. Vi kan opretholde den amerikanske økonomi, mens Wall Street sættes under omgående, lovmæssig konkursbehandling. Vi kan lancere en global, økonomisk genrejsning, men kun under betingelse af, at Wall Street og de andre bankerotte centre for finansspekulation lukkes ned, én gang for alle.«

**Har du talt med dit byrådsmedlem og
folketingsmedlem**

**om omgående at vedtage Glass-
Steagall i Danmark?**

**Kontakt os! Se, hvad du kan
gøre! 35 43 00 33**

Lyndon LaRouche:

Det transatlantiske system er færdigt: Erstat det nu!

26. august 2015 – Fra mandag, den 24. august at regne, er hele det transatlantiske system færdigt, udtalte Lyndon LaRouche i går. Vi står nu over for en global, systemisk nedsmeltning af systemet, som vil frembringe vilde, uforudsigelige følgevirkninger over hele planeten i de kommende dage og uger. Mod udgangen af denne uge vil vi se et nyt mønster komme frem, og bortset fra LaRouche og hans medarbejdere er der ingen, der kan håndtere det, der vil komme.

Der er ingen, der på nuværende tidspunkt kender krisens intensitet, sagde LaRouche, men det, der står klart, er, at vi står over for et generelt kollaps, der ikke kan standses, af det globale system. Det betyder, at vi må erklære alle Wall Streets fidusaktiver konkurs, sætte dem totalt ud af spil, og hurtigt fortsætte med at opbygge den fysiske økonomi i USA og internationalt.

LaRouche gjorde nar af den idé, at den såkaldte »Sort Mandag«-nedsmeltning af aktiemarkederne den 24. august skulle være krisens årsag; krakket var blot en demonstration af den kendsgerning, at markederne er begyndt at indhente virkelighedens totalt bankerotte system. Det er også forkert at give Kina skylden for krisen. De har været igennem vridemaskinen pga. kollapset i den globale handel, som i betydelig grad har indvirkning på deres økonomi, men de er ikke årsagen, understregede LaRouche.

Epicenteret er det transatlantiske finanssystem: det er dér, det virkelige krak foregår. Lande som Kina, Indien og andre BRIKS-nationer, og de nationer, der er associeret med dem, har en bedre chance for at overleve malstrømmen. USA har ikke en

chance for at overleve, sagde LaRouche, med mindre vi hurtigt gennemfører den politik, som jeg har understreget: en omgående tilbagevenden til Franklin Roosevelts reorganisering af finanssystemet gennem Glass-Steagall og en erstatning af finanssystemet med et kreditsystem i Hamiltons tradition, som vil udstede kredit til projekter, der giver vores befolkning produktiv beskæftigelse og forstærker dens videnskabelige og kulturelle evner. Den fysiske økonomi kan komme sig med dette skift i politik.

For at lancere dette må vi omgående erstatte Obama-præsidentskabet med ét, der er i stand til at håndtere krisen. Obama er stadig ude på at lancere atomkrig, drevet frem af finanskrisen, mod Rusland og Kina, og hans fjernelse fra embedet haster derfor dobbelt så meget. Det er af afgørende betydning, at han erstattes af et præsidentielt *team*, ikke et enkeltindivid, understregede LaRouche. Fra og med denne uge er det håbløst at overveje Hillary Clinton, fordi hun totalt har lagt sig på linje med Wall Street gennem sin pagt med Obama. Det samme rod finder vi på Republikanernes side; »og vær ikke en trumf ('Trump') for Wall Street«, tilføjede LaRouche.

Det er denne realitet, der er motoren bag alting. Det eneste, der ligger fast, er, at vi er gået ind i en periode med permanent krise.

Vores job omfatter at uddanne folk, som vi gør i LaRouches Manhattan-projekt, for at udvikle i dem de evner, som den nye økonomi vil kræve af menneskeheden. Vores trædesten udgøres af en uddannelse i klassisk musik og Kinas videnskabsprogram centreret omkring deres måneprogram for udvinding af helium-3 til udvikling af fusionskraft. Dette er den form for nye evner, som menneskeheden nu kræver.

Skriv under på vores internationale appel

for at stoppe den akutte fare for
3. Verdenskrig!

**En sammenbrudskrise ud over,
hvad Franklin Roosevelt stod
overfor i 1933:
Tag de rette skridt, og tag
dem NU!**

25. august 2015 – Stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, havde forudsagt det, der nu er i færd med at ske, »den største finanskrisen i moderne historie«. Han har i offentlige diskussioner i sidste weekend udtalt, hvad der i fredags blev åbenlyst for ham: At det transatlantiske finanssamfunds største krak i moderne tid havde fundet sted, og hurtigt ville blive manifest.

Dette blev erklæret i LaRouchePAC-rapporten: »**Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?**«, og i mandags blev LaRouches forudsigelse bekræftet, og vil fortsat blive bekræftet i de kommende dage.

Institutionerne på Wall Street er i færd med at nedsmelte

totalt. Dette er et totalt kollaps af finanssystemet, fra hvilket ingen *normal* genrejsning er muligt, kun ekstraordinære forholdsregler, som LaRouche har defineret dem. Graden af ødelæggelse af det amerikanske folks, og de europæiske folks, liv, og af deres børns fremtid, er langt værre end noget, der tidligere er sket, selv i foregangstilfældet med Den store Depression.

Sammenbruddet kan ikke heles ved nogen som helst midler i retning af bailout eller lignede numre. Wall Street må nedlukkes, nu.

Krisen kan få et optimistisk udfald, hvis det amerikanske folk organiseres til at støtte handling nu, og der finder et internationalt samarbejde sted.

En udrensning i FDR-stil af disse aktiver, og en nedlukning af disse Wall Street-/London-banker, er nødvendig – som under de første handlinger, præsident Franklin Roosevelt tog skridt til efter sin indsættelse i 1933. Glass/Steagall-princippet er det princip, ud fra hvilket denne handling skal lanceres, for at undgå panik og kaos.

Denne krise er langt større end det, FDR stod overfor. Som LaRouche udtalte mandag morgen, mens markederne styrtdykkede,[1] som han sagde, de ville:

»Vi må annullere alle gældsforpligtelser i den kategori, der nu krakker. Luk Wall Street ned! Vi må nu gå tilbage til FDR's politik for at håndtere vor tids Wall Street-krise. Men denne Wall Street-krise går langt ud over, hvad han stod overfor. Den er global, og udgår fra sammenbruddets transatlantiske centrum. Der er endnu langt mere værdiløs gæld. Vi må tage de rette skridt, og tage dem nu.«

Det, der kræves, er den omgående skabelse af et nyt kreditsystem – igen ligesom FDR gjorde det – for at genrejse produktivitet og produktivt arbejde, angribe de store behov inden for moderne infrastruktur og håndtere manglen på

produktive færdigheder, især blandt yngre mennesker. Vi må genoprette det amerikanske folks tillid, der er blevet ruineret med ødelæggelsen af deres beskæftigelser og deres kvalifikationer.

Dette er det værste finanssammenbrud i vores historie. Faktisk må et nyt præsidentskabs »100 dage«^[2] begynde nu; disse initiativer til handling kan ikke tages med Wall Streets Barack Obama i embedet.

LaRouche sagde:

Vi befinder os på randen af en atomar Tredje Verdenskrig, med mindre vi kan standse Obama ... Og nøglen til svaret ligger i den finansielle sammenbrudskrise. Genopbyg det amerikanske folks tillid ved at få Obama smidt ud.«

Støt os, så vi kan fortsætte kampen! Send os dit bidrag.

Kontakt os, og se, hvad du kan hjælpe med

[1] Hør Radio Schiller mandag, den 24. august: »Sort mandag på børserne«

[2] Se EIR-artiklen: »Franklin Roosevelts 100-dages program« (dansk)

Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?

23. august 2015 – Hele den globale, strategiske situation kan opsummeres i to, væsentlige kendsgerninger. For det første, så er Wall Street ved at disintegrere, og hele den amerikanske økonomi står for at forsvinde, med mindre der træffes omgående forholdsregler. For det andet, så går præsident Barack Obama frem i retning af at lancere en atomkrig mod Rusland. Han søger et overraskelsesmoment i forsøg på at overløbe russerne.

Wall Streets disintegration, der allerede er i gang, er det, der er drivkraften bag Obamas vanvittige, planlagte provokationer mod Rusland. Bogstavelig talt alt, der præsenteres som "nyheder", er en afledning, der tilsigter at gøre det amerikanske folk og verdensledere blinde for den simple kendsgerning, at vi allerede befinder os i en umiddelbar bane hen imod finansiel og økonomisk disintegration og global udslettelseskrig.

Lyndon LaRouche forklarede i weekenden, i dialog med en tilhørerskare på Manhattan og nære kolleger, den klare løsning på denne krise.

For det første, så må præsident Obama fjernes fra embedet, omgående, ved brug af bestemmelserne i USA's 25. Forfatningstillæg, der fastlægger bestemmelser for fjernelse af en præsident, der mentalt eller fysisk er ude af stand til fortsat at bestride embedet. Gennem sit engagement for at fremprovokere atomkrig med Rusland har Obama bevist, at han er sindssyg og uskikket til at fortsætte.

Den tidligere udenrigsminister Hillary Clinton kan gøre denne

proces lettere ved offentligt at fremlægge, hvad hun ved om præsident Obamas overlagte og løgnagtige tilsløring af mordene på ambassadør Christoffer Stevens og tre andre amerikanske embedsmænd i Benghazi, Libyen, den 11. sept. 2012. Hidtil er Clinton blevet skræmt til tavshed, ligesom hun oprindeligt blev skræmt til at gå med på Obamas løgne den nat, hvor angrebet i Benghazi fandt sted, den 11. september. Nu må hun fortælle det amerikanske folk sandheden.

Der er ingen chance for, at Wall Street kan overleve. Det er allerede dødt. Der er imidlertid en løsning. Luk Wall Street ned, afskær strømmen af al yderligere bailout til Wall Street. Sæt det nuværende system under konkursbehandling under et genindført Glass/Steagall-system. Gå dernæst i gang med omgående at udstede statskredit til at skabe jobs under et økonomisk genopbygningsprogram med de præcis samme forholdsregler, som præsident Franklin D. Roosevelt vedtog i samme øjeblik, han blev taget i ed som præsident i marts 1933, som model.

Tag Wall Street-skyskraberne og konverter dem til instrumenter for fremskridt, FDR-stil.

Som LaRouche erklærede:

"Annuller Wall Street. Sæt folk i arbejde, som FDR gjorde. Vi kan komme ud af denne krise – ikke uden smerter, men vi kan overleve og få fremgang. Lyt til FDR's stemme i det fjerne. Vi må få det amerikanske folk til at holde op med at være dumme og acceptere det eksisterende system, som om der ikke fandtes noget levedygtigt alternativ. Der er et levedygtigt alternativ, og det begynder med totalt at annullere Wall Street."

Annuller Obamas præsidentskab og annuller Wall Street, og alle de presserende problemer, der udelukkende er centreret omkring det transatlantiske område, kan løses.

USA: En gal præsident vil lancere atomkrig i august: Hvad Demokrater må gøre for at forhindre det

22. august 2015 – Barack Obama har til hensigt at bruge denne august måned og ind i september, hvor Kongressen holder sommerpause, til at lancere et atomangreb mod Rusland, som omgående vil blive til en atomar udslettelseskrig. Netop nu tager han skridt til ikke alene at benytte sig af fraværet af Kongressens overvågning, men også af en periode med igangværende udskiftning af staben i Pentagon, hvilket betyder, at top-militærfolk, der ellers ville stoppe det, ikke befinder sig i en position til at gøre det.

Obama har afbrudt alle de normale, civile regeringskanaler for kommunikation med Rusland, der ellers ville kunne afvende krig. Kun de direkte kanaler mellem de to landes militær er tilbage. Men han bruger stabsudskiftningen i Pentagon til også at gøre disse kanaler inoperative i takt med, at han forbereder sig på at lancere krig.

Denne krig handler ikke om Ukraine; Ukraine er blot et påskud. Hvorfor pralede Obamas topembedsmand, tidligere rådgiver til Cheney, Victoria Nuland, af at have brugt 5 mia. dollars til at udskifte ukrainske regeringer? Hvorfor anstiftede hun et kup i begyndelsen af 2014 for at erstatte den valgte, ukrainske regering med svastika-udsmykkede nazister, under sin udvalgte premierminister, "Jats", Aresenij Jatsenjuk? Intet af dette handlede overhovedet om Ukraine. Det blev alt sammen gjort for en total krigsprovokation mod Rusland. Hvordan skal man ellers forklare, at Obama har bragt selverklærede nazister, tillige med fjendtlighedsindede amerikanske tropper, helt op til Ruslands grænser – lige ind i hjertet af Ruslands sikkerhedszone? Det var en provokation for at forberede et

atomangreb. Dette angreb er nu klar til at begynde.

Rusland vil ikke angribe USA uprovokeret. Men Putins Rusland er, når Obama angriber først, klar til at lancere et ødelæggende, totalt gengældelsesangreb. Et sådant angreb og modangreb i sig selv, for ikke at tale om den større proces, det udløser, er tilstrækkeligt til at gøre en ende på menneskelig civilisation, eller endda den menneskelige art.

Lige nu, ét minut før midnat, har ledende Demokrater, inklusive ledende præsidentkandidater, kun ét valg. De må roligt, men bestemt, fjerne Obamas hånd fra atomknappen; fratage ham hans præsidentielle beføjelser, mens der endnu er tid. Den vidskræmte "almindelige borger" vil måske sprutte, at dette er umuligt, at det ikke kan lade sig gøre. Men det kan lade sig gøre, og det er rent faktisk tidligere sket under vores Forfatning. Det eneste, der kræves, er vision, mod og lederskab. Og disse egenskaber findes stadig i Amerika. Vi har ledere, der kan komme frem og udføre jobbet, som tidligere i vort lands historie.

En sådan stor leder var præsident John F. Kennedy. I modsætning til de fleste af sine rådgivere, så forstod han, hvad der stod på spil, når det kom til risikoen for krig med Rusland. Kennedy gik uden om disse rådgivere for at forhindre en atomkrig i 1962, ved at forhandle direkte med den sovjetiske leder Krustjov og brugte undertiden sin broder Bobby som en hemmelig bagdørskanal. Bagefter var nogle af vore kredse af britiske sympatisører omkring Hoovers FBI og Dulles-brødrene ikke så begejstrede for det, Kennedy havde gjort, og så dræbte de ham. Dernæst dræbte de senere hans broder Bobby, da denne stod til at vinde nomineringen til Demokraternes præsidentkandidat, for dernæst at fortsætte til præsidentembedet.

Men Kennedy-brødrene eksemplificerer de lederskabsegenskaber, vi i dag behøver for at forhindre atomkrig ved at fjerne Obama.

De successive mord på disse to, ægte ledere, førte ultimativt til Richard Nixons præsidentskab, og Nixon var én af vore mest mentalt forstyrrede præsidenter frem til den senere George W.

Bush, efterfulgt af en endnu værre Barack Obama. Nixon forsøgte at etablere et diktatur, men han blev fjernet kort tid efter sit genvalg. Hvordan? Gennem ledende Republikaneres visdom og lederskab. Idet de erkendte de fremskredne tegn på Nixons sindssyge i sommeren 1974, og rædde for, at han kunne lancere et militæreventyr, gav Nixons egen regering, under det 25. tillæg til Forfatningen, ordre til Pentagon om at ignorere enhver ordre, Nixon måtte give dem. Kort tid efter dette besøgte en komité af ledende Republikanere Nixon og fortalte ham, at han måtte gå af, hvilket han gjorde.

Det 25. tillæg beskriver, hvordan man fjerner en præsident, der "er ude af stand til at udføre sit embedes beføjelser og pligter" af fysiske eller mentale årsager. Aldrig har dette tillæg været mere påkrævet end i dag; der findes ingen større, moralsk sindssyge end Obamas plan om at lancere en atomkrig. Hvis dette sker, så er de personer, der nægter at handle for at fjerne Obama, ansvarlige. Stivner de, fordi de er bange for ham, som den morder og nazist, han er?

Hvis man tøver, taber man krigen.